

PRZYĆCION (1) *part praet pass pf*

przyćcion, [przyczcion, przyćscion a. przyćsciony].

sg [*f N* przyćscion(a).] ∅ *n N* (*praed*) przyćci(o)no.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Przypisany, o którym wyrażono zdanie, że ktoś a. coś jest jego sprawcą, przyczyną [komu, czemu]:* Ale to zawodzenie jako nie przyczciono jest osobie TM, tak nikomu jeszcze innemu *ListyZygmAug 1562 390.*

Wyrażenie: »właśnie przyćscion«: przyczyna zginienia Połocka i potem Ozieryszcz, żeby właśnie odjazdowi naszemu przyćsciona być mogła i tego także widzieć nie możemy ListyZygmAug 1565 495.]

2. *Poczytany, uznany [komu za jakie]:* Bo byś nie baczył á nie rozumiał/ iefzczećby tho wždy zá mniej gorłze mogło być przyćciono. *RejZwierc 268.*

Synonimy: 2. dżerżan, mian, poczytany.

Cf PRZYCZYŚĆ

LW